

17. 12. 2019: TOREK TRETJEGA ADVENTNEGA TEDNA

"Rodovnik Jezusa Kristusa ... vključuje Tamaro, Rahabo, Ruto in Urijevo ženo Betsabejo, katere imena niso zmogli omeniti ..." (Mt 1,5–6)

Prvi dan božične osemdnevnice

1 Mz 49,2.8–10; Mt 1,1–17

Rodovnik Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega: Abraham je imel sina Izaka, Izak

Jakoba, Jakob Juda in njegove brate; Juda je imel s Tamaro sina Faresa in Zara, Fares je imel sina Ezroma, Ezrom Arama, Aram Aminadaba, Aminadab Naasona, Naason Salmona; Salmon z Rahabo sina Booza, Booz z Ruto sina Obede, Obed Jeseja, Jese pa je imel sina kralja Davida. David je imel z Urijevo sina Salomona, Salomon je imel sina Roboama, Roboam Abija, Abija Aza, Aza Jozafata, Jozafat Jorama, Joram Ozija, Ozija Joatama, Joatam Ahaza, Ahaz Ezekija, Ezekija Manaseja, Manase Amona, Amon Josija, Josija pa je imel sina Jehonija in njegove brate ob preselitvi v Babilon. Po preselitvi v Babilon je Jehonija imel sina Salatiela, Salatiel Zorobabela, Zorobabel Abiuda, Abiud Eliakima, Eliakim Asorja, Asor Sadoka, Sadok Ahima, Ahim Eliuda, Eliud Eleazarja, Eleazar Matana, Matan Jakoba, Jakob pa je imel sina Jožefa, moža Marije, iz katere je bil rojen Jezus, ki je Kristus. Vseh rodov je torej: od Abrahama do Davida štirinajst rodov; od Davida do preselitve v Babilon štirinajst rodov; od preselitve v Babilon do Kristusa štirinajst rodov.

Avtoriteta teh, ki so trpeli

Umetno ustvarjeno Jezusovo družinsko drevo je briljantna teološka trditev in ne zgodovinska natančnost. Neverjetna je namenska omemba štirih nejudovskih žena, od katerih so bile tri javne grešnice. Čemu naj bi evangelij med Jezusove prednike vključil tudi "konjske tatove"? Očitno želi poudariti, da prihaja iz običajnega, človeškega, zlomljenega, grešnega in trpečega sveta kakor mi vsi. Z rojstvom je v celoti sprejel človeško pogojenost. Zanj je bil to prvi korak proti križu. Jezusu v njegovem življenju daje avtoriteto prav ta polna in preobrazena človeškost. Ne pozabimo. Nihče ni vedel, da je Božji sin. Zaupali so mu iz drugih razlogov.

Kaj komur koli izmed nas daje praktično avtoriteto za poučevanje, pridiganje in spreminjanje življenj? Ali je to duhovniško posvečenje? Ali je to naša služba? Ali je to družina ali predniki? Ali je to uniforma ali naziv? Jezus v svojem življenju ni imel avtoritete zaradi kakršne koli zunanje potrditve. On je bil avtoriteta zaradi pristnosti svojega sporočila in zaradi preobrazajoče moči svoje poti skozi smrt in vstajenje. Avtoriteto je imel zato, ker je bil pristen mož Duha. Duhovna avtoriteta ima tudi danes enake temelje. Bolj kakor iz Svetega pisma, zakramentov ali posvečenja, izhaja resnična avtoriteta iz tega, da pijem kelih, ki ga moram in ga morate tudi vi (Mr 10,38). Jezus je to jasno povedal, toda iz nekega čudnega razloga mi še vedno rajši sedimo na prestolih na njegovi levici in desnici (Mr 10,37).

V duhovnem smislu je avtoriteta posledica prehoda skozi preizkušnje in temo, iz katerih izidemo še bolj svobodni, srečni, živi in nalezljivi veselja! Preobraženi ljudje preobražajo druge. To velja tudi danes. Zaradi tega je Jezus prišel oznanjat evangelij revežem, kajti le oni ga lahko zares v globinah sprejmejo. Odrešenje za trpeče ni abstraktna duhovna teorija, ampak strategija za preživetje. To so ljudje v okrevanju in imajo veliko moč, da vplivajo na vas in vas preobrazijo, ker govorijo z avtoriteto in ne kakor pismouki (Mr 1,22), ki učijo iz priročnikov pridobljenega znanja. Prav tam, kjer smo se sami preobrazili, trpeli in bili ozdravljeni, smo najbolj sposobni pomagati k spremembi drugim. Sčasoma postane to močno očitno.

Premislím:

Katero uboštvo odkrivam v sebi, ki bi mi lahko pomagalo, da sem bolj odprt Bogu?